

[Rasmus Hansen.]

kommunistiske Forespørgsel i Anledning af den Fejl, der er begaaet af Generalstaben, var, at der blev fremkaldt et Indtryk i Befolkningen af, at Kommunisterne var nidkære Vogtere af Ytringsfriheden. Det ærede Medlem Hr. Holst brugte jo meget stærke Ord, talte om Censur, som er i Strid med Grundloven, og spurgte, med hvilken Ret Generalstaben forsøger at udøve Censur over for Dagspressen. Ja, det ærede Medlem naaede endog saa højt op, at han talte om „Hul i Hovedet“ hos Generalstaben. Det væsentlige er altsaa dette, at man fra kommunistisk Side vil have fremkaldt det Indtryk hos Befolkningen, at Kommunisterne er meget omsorgsfulde med Hensyn til at vogte Ytringsfriheden.

Det frister mig til at minde om, at der tillægges en kendt kommunistisk Teoretiker den Bemærkning, at i den kommunistiske Stat kan der nok være flere Partier, men kun eet er tilladt, nemlig det kommunistiske Parti, de andre Partier sidder i Fængsel. Jeg er ude af Stand til at kontrollere, om den paagældende Kommunist virkelig har fremsat denne Udtalelse. Det er imidlertid en Kendsgerning, at i den kommunistiske Stat er der kun tilladt eet Parti. I en lang Aarrække blev dette Forhold, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, af den kommunistiske Bevægelses Agitatorer omtalt som Proletariatets Diktatur. Senere blev det upopulært af Grunde, som jeg ikke her nærmere skal uddybe, at tale om Diktatur, og det forekommer vist ikke mere, at et kommunistisk Sovjetstyre af kommunistiske Talsmænd omtales som Proletariatets Diktatur. Til Gengæld faar vi nu ofte forklaret, at den kommunistiske Bevægelse er Forkæmper for Demokrati, og vi har jo i Dag overværet en Opvisning i, hvorledes man fra kommunistisk Side nu ogsaa er parat til at forsvare Ytringsfriheden. Det er et — det har Erfaringen lært os — kommunistisk Princip at skifte Slagord og Paroler. Kommunisterne har — det har vi haft rig Lejlighed til at iagttage — handlet i Overensstemmelse med dette Princip i Løbet af de sidste 25 Aar, idet de aabenbart har den Overbevisning, at de derved bedst kan sprede den Forvirring, som de synes at mene er en Forudsætning for Fremgang og Sejr for deres Bevægelse. Jeg har derfor med stor Interesse læst en Bemærkning i en Serie Artikler i „Land og Folk“, skrevet af Professor Jørgen Jørgensen, og i Dag genkaldt denne Bemærkning i Erindringen. Disse Artikler var formet som et Forsvar for den

kommunistiske Politik, og Professor Jørgen Jørgensen nævner, at Professor Ross for at undgaa Begrebsforvirring har foreslaaet, at kun det politiske Demokrati, som sikrer Ytringsfrihed, altsaa den Form for Demokrati som vi har her i Landet, omtales som Demokrati. Dette rimelige Forslag, hvis man da vil undgaa Forvirring af Begreberne, afviser Professor Jørgen Jørgensen i den her omtalte Artikelserie i det kommunistiske Hovedorgan, bl. a. med den Begrundelse, som jeg synes er værd at lægge Mærke til, at der i Øjeblikket i Ordet Demokrati ligger en vis agitatorisk Slagkraft, som, siger han, der ingen Grund er til, at Tilhængere alene af det politiske Demokrati skal have Gavn af. Det maa erkendes, at denne Begrundelse fra Professor Jørgen Jørgensens Side for at omtale den kommunistiske Bevægelse som en demokratisk Bevægelse virkelig er aabenhjertig Tale. Det belyser, hvorfor Kommunisterne for Tiden med saa stor Iver præsenterer sig som Demokrater, og i Dag har vi altsaa her i Tinget det kommunistiske Parti i Rollen som Ytringsfrihedens Vogter.

Naar Kommunisterne gennem deres Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister har ønsket her i Tinget at fremkalde en Debat om deres Forhold til Ytringsfrihed, beder jeg den højtærede Formand om Tilladelse til et Par korte Citater fra de Artikler, som Professor Jørgen Jørgensen i Sommer har skrevet om Demokrati i det kommunistiske Dagblad „Land og Folk“. I en Artikel den 8. Juli rejser Professor Jørgen Jørgensen Spørgsmaalet: Hvorledes kan man ad Lovgivningens Vej betrygge Demokrati? Han svarer derefter følgende:

„Spørgsmaalet er følgende: I hvilken Udstrækning er det foreneligt med en demokratisk Samfundsordning at anvende Statens Magtmidler til Beskyttelse af denne Samfundsordning og til Fremme af det demokratiske Ideal. Hvad bør være tilladt og hvad kan Demokratiets Tilhængere tillade sig at forbyde og haandhæve Forbudet imod. Eller mere konkret: Skal en nazistisk Skolelærer have Lov til at indpode Nazisme i sine Elever, tilmed for den demokratiske Stats Penge. Skal en anti-demokratisk Professor have Lov til at indgyde sine Studenter, de fremtidige Embedsmænd, Foragt for eller Mistro til Demokrati som Samfundsideal.“

Professor Jørgen Jørgensen siger endvidere:

„Er det i Demokratiets Interesse, at de har Frihed dertil, og er det udemokratisk at indføre Forbud mod saadan anti-demokratisk Virksomhed? Eller er det